

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 246/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Vladimíry Málíkovej, bytom K., ktorou namieta prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17 C 387/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Vladimíry Málíkovej o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. júna 2004 doručené podanie Vladimíry Málíkovej, bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Žiadosť o odstránenie prietahov v konaní*“. Z podania vyplýva, že sa týka sporu vedeného na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 17 C 387/00, v ktorom sťažovateľka uplatňuje mzdové nároky proti svojmu zamestnávateľovi. Sťažovateľka uviedla, že zatiaľ posledným úkonom v jej právnej veci bolo pojednávanie uskutočnené 5. marca 2002, na ktorom bolo rozhodnuté, že na posúdenie skutočností, ktoré si vyžadujú odborné znalosti, bude ustanovený znalec. Od uvedeného dátumu však nedostala žiadne vyrozumienie, resp. predvolanie na ďalšie pojednávanie. Dňa 12. mája 2004 sa sťažovateľka

pokúšala nahliadnuť na okresnom súde do súdneho spisu, bolo jej však oznámené, že to nie je možné, pretože predmetný súdny spis sa nachádza u znalca. Keďže ani písomná urgencia právneho zástupcu sťažovateľky nepriniesla vo veci pozitívny obrat, požaduje, aby ústavný súd odstránil prietahy v uvedenom konaní a „... aby ste postupovali podľa platných zákonov o súdnych pojednávaniach v SR“.

Ústavný súd vychádzajúc z obsahu podania ho posúdil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Keďže sťažnosť sťažovateľky v predloženom znení nespĺňala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd ju listom z 3. augusta 2004 vyzval, aby sťažnosť doplnila o chýbajúce náležitosti v zmysle poučenia obsiahnutého v tejto výzve, najmä aby uviedla presný návrh rozhodnutia, vydania ktorého sa domáha, predložila kvalifikované splnomocnenie na jej zastupovanie v ústavnoprávnom konaní o jej sťažnosti a tiež aby preukázala, že pred tým, než podala sťažnosť ústavnému súdu, využila možnosť podať sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní predsedovi okresného súdu podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

Zároveň ju upozornil, že ak svoju sťažnosť v určenej lehote nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu, ktorá jej bola doručená 6. augusta 2004, odpovedala podaním doručeným ústavnému súdu 11. augusta 2004.

Okrem iného v ňom uviedla, že nemohla „... vyčerpať všetky tzv. opravné prostriedky, keď ani ja ani môj právny zástupca nemôžeme žiadnou formou prinútiť príslušný okresný súd, aby vyhlásil riadne súdne pojednávanie po temer 2,5 ročnej pauze. (...) Podľa Vašich rád môžem postupovať vtedy, ak budem mať za sebou rozhodnutie okresného, krajského súdu a prípadne iné a pokiaľ nebudem spokojná, tak sa odvolám ďalej“.

V závere podania sťažovateľka žiada, aby jej ústavný súd bez prietáhov oznámil, či môže okamžite odstrániť prietahy a nariadiť okresnému súdu „... splniť si svoju povinnosť, a to okamžite? Pokiaľ áno, tak to, prosím ihneď zariadte. Pokiaľ nie, tak mi túto skutočnosť oznámte...“.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania. Každý návrh na začatie konania musí spĺňať aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde (§ 20 ods. 3).

Ak ústavný súd primerane aplikujúc (§ 31a zákona o ústavnom súde) ustanovenia § 5 ods. 1 a § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa výzvu ústavného súdu a jeho pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté plne rešpektovať (obdobne III. ÚS 254/03).

Sťažovateľka bola v označenej výzve ústavného súdu poučená o náležitostiach ustanovených zákonom o ústavnom súde pre návrh na začatie konania a o tom, aké konkrétne nedostatky je v jej podaní z 1. júna 2004 potrebné v stanovenej lehote odstrániť, ako aj o možných dôsledkoch podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ak uvedené nedostatky nebudú odstránené. Sťažovateľka však napriek tomu nedostatky sťažnosti v súdom stanovenej lehote neodstránila, najmä v súlade s § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde neuviedla návrh rozhodnutia, ktorého sa domáha (petit), nepredložila dôkaz o splnení povinnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani splnomocnenie pre advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe ani po jej doplnení podaním z 8. augusta 2004 nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľka ju napriek výzve a podrobnému poučeniu nedoplnila, ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004